

habebant, adplicatur. . Neque enim vsquam memoriae proditum est, ad prouincias illud esse prolatum. Quare nihil agunt, qui Pilatum, quem furore Iudaeorum compulsus, post latam sententiam, non expectato decem dierum spatio, Christum statim supplicio crucis adfecisse, e commentariis sacris constat, in eo contra senatus consultum Tiberianum fecisse opinantur, cum, vt docet Bynkershoekius *Lib. II. Obseru. Iur. Rom. c. 21.* fuerit ille in Iudaea procurator Caesaris, praefidis potestate, quae ius vitae ac necis tribuebat, instructus. Sed cum iam alii Pilatum a criminatione neglecti senatus consulti Tiberiani satis liberauerint, rationibusque idoneis defenderint, actum non agam. De toto illo iudicio, quo Christus ad crucem damnatus est, ex instituto egit Christ. Thomasius *Diss. de iniusto Pontii Pilati iudicio*, contra Io. Stelleri *Pilatum defensum* scripta, *Dissertatt. Acad. Vol. I.* Caeterum hoc senatus consultum non modo postea valuisse, sed ad principum quoque sententias, vltimum supplicium dictantes, traductum fuisse, Iac. Gothofredus *ad L. 13. C. Theod. de poen.* animaduertit, adductus loco Senecae *de Tranquill. animi c. XIV.* vbi egregium magni fortisque animi Canii Iulii, quem Caligula duci iusserat, narrat exemplum. *Credisne, inquit, illum decem medios vsque ad supplicium dies sine vlla sollicitudine exegisse? Verisimile non est, quae vir ille dixerit, quae fecerit, quam in tranquillo fuerit.*